

in napeljuje do pravega namena. Vendar pa naj učitelj pri tistih otrocih, ki so preveč in predolgo zamišljeni v svoje delo, toliko pazi, da jim to ne škoduje pri njihovem telesnem razvijanju. Tudi takim otrokom telovadbe zelo koristijo.

Druge verste so otroške igrače ali igre v družbi, t. j. take igre, kjer otroci sami med sabo ali tudi z učiteljem vred igrajo te ali une igre. Ako je pri takih igrah učitelj kot čuvaj ali oglednik, naj skerbi, da otroci igrajo take igre, ktere so telesnim vajam v obče vsem otrokom naj primernejše in pri katerih ni kake nevarnosti za zdravja voljo, n. pr. da se otroci preveč ne spehajo in ne pregrejejo, in če se to tudi zgodí, da se po tem polagoma umirijo in vstanovijo. Pri izbiranji družbinih iger naj učitelj tudi posebno gleda na to, da se izbirajo lepe domače, národne igre, kajti vsak národ kaže tudi celó pri otroških igrah svoje značaje. Dobro bi bilo, ko bi kdo, ki živi med domaćim ljudstvom, take igre dobro opazoval in nam jih potem na tanko popisal. Učitelji naj bi tedaj tudi o tem oziru varovali in ohranovali domače kosce, da bi ne poginili.

Kedar se pa učitelj vdeležuje otroških iger, t. j. da tudi sam igrá z otroci, naj skerbno pazi, da si pri tem ne škoduje na svoji veljavni in potrebni časti. Nikdar naj z otroci ne igrá iger, pri katerih bi bila njegova oseba v smešni podobi, ali da bi se n. pr. otroci učitelja tako ali tako dotikovali ali ga celó bili itd.

Naj primernejše za učitelja pri otroških igrah je to, da igre ravná in pri določbah določuje. Pri vseh igrah pa naj učitelj gleda na to, da se mladina vadi boljšega okusa in natančnega reda. Igre voditi ni lahko, in skušnja uči, da je za tako delo boljši skušen in že prileten mož, kakor pa mladeneč, ki mu še manjka skušnje in se pri tem prerađ vtopí v svoje prežive mlaude domisljije. Učitelj naj ima, kakor pri vsem podučevanju, tako tudi tukaj, pred očmi vodilo slavnega šolskega moža, ki pravi: „Kar je za odrašcene prav izverstno, to je za mladost še komaj srednje dobro“.

A. P.

Stari in mladi Slovenec.

U.

U.

O. *U* je a) conj. iam, kar tudi uže; b) praep. ad, apud cum gen. iungenda; c) componitur *a)* cum adjectivis ad deminuendam significationem na pr. ubagrū purpureus, ublēdivū sub-

pallidus, ubēliznū - nīnū subalbus, uzelenū, učrūnū; β) cum verbis, respondens lat. *au* in auferre, aufugere, scr. *ava ab*, herab, weg, quod in compositione nominum respondet a privativo.

Za pervo pisarim navadno le že, *u* ali *v* opustivši; drugo rabijo Slovani in težko ga pogrešam časi (cf. fris. *u lica*); tretje razločujem še tudi p. ubežati, upeči se sich einbacken an grösse beim backen verlieren, *ustaviti* einstellen t. j. abstellen, nasprot *vestaviti*; ušteti se sich verzählen cf. Jezičn. I. 52).

Ubiti — ubyti.

O. Ubiti - bija - ješi occidere, od tod ubivati - jati; ubyti - bādā - deši deficere, od tod ubyvatī deminui.

S. Po pervem tudi ubivinū atrox, ubivičinū caedis cupidus, uboj, ubij - bojstvo, ubieč - ijeci - ijca-teli-bojca-bojnūkū homicida; po drugem pa ubytūkū quod deest, tūčinū deficiens, ubavljati deminuere, ubavka.

Udobljati — udovljati:

O. Udobljati vincere, kar ude - ndolēti - ēvati, udolēlinikū victor, - lēnikū victus; udovljati tudi vincere, cum dat. pa sufficere, satisfacere.

S. I udovliti - ljā - liši sufficere, idoneum reddere, necessaria tribuere (cf. dobli VI, 28; II, 31); udovoliti se fatigari.

Ukora.

O. Exprobatio, ukorū m. contumelia, - riti - rjati contemnere, ukorivū insolens, - rilivū - rīnū - nikū iniurius, ritel contumeliose tractans, ukorizna f. ludibrium, opprobrium, ignominia.

S. Pomen mi je znan iz k a r a t i - koriti, pokoriti itd.

Ukrenati.

S. Ukrēnati se-neši se sensus dubius, pravite, pa vendor primerjate z njim nsl. neukreten inexorabilis, cf. krenati.

Drobtinice iz dnevnika slovenskega učitelja.

Spisuje Josip Levičnik.

Motto: „Nolla dies sine linea!“
Stari rimljanski pregorov.

Dalje pridemo pri gospodarstvenem uku do koruze. Imenoval jo je g. docent „naj dragocenejši dar, ki ga imamo iz Amerike“. (Tudi podzemljice, tobak in solnčnice nam je dala Amerika.) V Avstriji se je zlasti na Ogerskem prav veliko pridela, in daje dobro moko, dobro kermo, slamo, žganje, pivo